

ha fogamba csorbul a holdtölte;
s a csonka gyász, akár az árulás,
beleolvad a csókcsöndbe.

Épp ezért aztán felkötni magam
nem fogom, korholjon bárki érte,
amit tettem, már megérte:

ha nem csalok, nem volna ember,
ki győzelmedben megmártózna,
s a fájdalom, mit neked adtam,
megannyi bűnöd megváltotta.
Cserébe hálát nem várok;
hagyd a kegyelmet másokra.

Ma este is csak azt kérem tőled,
mint bármelyik irgalmas istentől:
hordd el magad a szívemből.

